

DECIZIE

16 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători
Grefier

Silvia Cecan
Silvia Gîrbu și Sergiu Daguța
Stanislav Sandu

cu participarea:

Avocaților
Reprezentantului Penitenciarului nr.15
Condamnatului (prin telecoferință)

Munteanu Victor și Pleșca Valeriu
Sergiu Crutco
*****Vladimir

judecînd în ședință publică, în ordine de recurs, prin intermediul teleconferinței recursul Penitenciarului nr.15, declarat împotriva încheierii din 23 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), prin care a fost admisă cererea condamnatului *****Vladimir cu privire la constatarea detenției în condiții contrare prevederilor art.3 CEDO și reducerea proporțională a pedepsei,

A C O N S T A T A T:

La 01 iulie 2019 avocatul Oleg Mîța în interesele condamnatului *****Vladimir a înaintat judecătorului de instrucție plîngere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului Moscaliciuc Vladimir garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, solicitînd reducerea pedepsei potrivit prevederilor art. 473⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală (f.d.2-4, vol.I).

În motivarea plîngerii, avocatul Oleg Mîța în interesele condamnatului *****Vladimir a indicat că, solicită aplicarea în privința condamnatului Moscaliciuc Vladimir a prevederilor articolelor 385 alin. (5), 473² Cod de procedură penală cu constatarea deținerii în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în condiții inumane și degradante care i-au afectat grav drepturile fundamentale. A mai invocat avocatul că, administrația penitenciarului nu ține cont de Hotărârea nr.583 din 26 mai 2006 a Guvernului RM, cu privire la aprobarea statutului execuției pedepsei de către condamnați, care în pct.464 stipulează că: ”fiecare

deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mic de 4 metri pătrați, care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor în construcție.

La 24 iulie 2019 avocatul Oleg Mîța, în interesele condamnatului *****Vladimir, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat: - reducerea pedepsei condamnatul numit pentru perioada de 307 zile în care s-a aflat în detenție provizorie în Penitenciarul nr.13 Chișinău, cu calcularea a 2 zile de reducerea pedepsei cu închisoare pentru 1 zi de detenție preventivă; - reducerea pedepsei pentru perioada totală de 1653 zile în care s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău, cu calcularea a 3 zile de reducere pentru 10 zile de detenție, iar termenul pedepsei s-ă fie redus în total cu 3083 de zile (f.d. 13-14, vol.I).

Prin încheierea din 23 martie 2021 Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) s-a admis parțial plângerea înaintată de avocatul Oleg Mîța în interesele condamnatului *****Vladimir împotriva administrației instituției penitenciare referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

S-a constatat faptul deținerii lui *****Vladimir în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în perioada 26.02.2010 - 27.04.2012 în calitate de **prevenit**, iar începînd cu 28.04.2012 - 11.07.2013; 20.09.2013 - 18.12.2014; 18.02.2015 - 08.06.2015; 10.07.2015 - 30.07.2015; 25.09.2015 - 24.12.2015; 25.02.2016 - 17.03.2016 și 07.06.2017 - 30.06.2017 în calitate de **condamnat** în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În condițiile art.473/4 alin.(6) CPP s-a redus pedeapsa condamnatului Moscaliciuc Vladimir, cu 1582 zile, pentru perioada de 791 zile în care condamnatul cu calitatea de prevenit s-a aflat în arest preventive în Penitenciarul nr. 13 Chișinău cu calcularea a două zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

În condițiile art.473/4 alin.(4) CPP s-a redus pedeapsa condamnatului Moscaliciuc Vladimir cu 345 zile, pentru perioada de 1157 zile în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău cu calcularea a 3 zile de reducere pentru 10 zile de detenție.

Termenul pedepsei definitive stabilite lui *****Vladimir conform sentinței de condamnare s-a redus în total cu 1927 (una mie nouă sute douăzeci și șapte) zile.

În privința perioadei rămase, 7 (nouă) zile, care nu se împarte la 10, cu titlu de despăgubire, s-a acordat condamnatului *****Vladimir, suma de bani în mărime 350 (trei sute cincizeci) lei și anume una unitate convențională (50 lei), în

care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a RM.

S-a dispus ca, încheierea instanței judecătorești privind încasarea mijloacelor bănești se va executa în condițiile codului de executare.

În rest, plângerea avocatului Oleg Mîța în interesele condamnatului *****Vladimir împotriva administrației instituției penitenciare referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, Penitenciarul nr.15 Cricova, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă plângerea condamnatului *****Vladimir privind aplicarea prevederilor art.473² – 473⁴, art. 385 alin.(5) CPP.

În motivarea recursului s-a a invocat următoarele aspecte: - concluzia instanței de fond este drept una greșită. Judecătorul de instrucție greșit a ajuns la concluzia că în privința condamnatului *****Vladimir, sunt aplicabile prevederile alin. (5) art. 385 din Codul de procedură penală, soluție ce a dus la reducerea termenului de pedeapsă. Or, instanța de fond a stabilit faptul că *****Vladimir a sesizat CtEDO cu referire la condițiile materiale de detenție inadecvate din Penitenciarul nr. 13 - Chișinău corespunzător perioadelor menționate în plângerea depusă, cererea fiind pendinte și comunicată Guvernului Republicii Moldova. De menționat că la 19.03.2019, Curtea a declarat inadmisibilă plângerea reclamantului în baza Articolului 35 §1 din Convenție (*cererea nr. 42921/10*). Consideră că, instanța de judecată, la examinarea plângerii, a omis prevederile art. VI alin.(3) din Legea nr.163/2017 cu privire la modificarea unor acte legislative, în ce privește termenul depunerii cererii. În consecință a fost admisă o cerere prescrisă. Conform normei citate, persoanele care, în termen de 6 luni de la data când s-au eliberat din detenție sau de la data de când nu mai sînt deținute în condiții contrare art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale au depus cerere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu o pretinsă încălcare a drepturilor lor pot adresa în instanța de judecată, **în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi**, o cerere de chemare în judecată, în modul stabilit de prezenta lege.

Consideră recurentul, că la examinarea plângerii instanța de fond fără motiv întemeiat a statuat faptul că plângerea a fost depusă în termenul de 6 luni. Or, în cazul cererilor aflate pendinte la CtEDO, prin Legea nr. 163/2017, a fost instituit termenul special de 4 luni. Respectiv, plângerile formulate conform remediul național urmau a fi adresate către judecătorul de instrucție până la data de 02 mai

2019.

Mai invocă recurentul, că este stabilit că *****Vladimir a fost transferat ultima dată din Penitenciarul nr. 13 - Chișinău în ***** - Cricova la data de 30.06.2017. Respectiv termenul la care pretinde condamnatul *****Vladimir că s-a aflat în condiții de detenție precare în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău s-a întrerupt la data de 30.06.2017. Instanța de judecată a reținut că pentru perioada de detenție în calitate de prevenit a condamnatului *****Vladimir ce constituie 791 zile urmează să reducă 1582 zile de detenție.

Consideră recurentul, că prima instanță a aplicat eronat această formulă de calcul, prin interpretarea greșită a prevederilor art.385 alin.(5) din Codul de procedură penală, care prevede că în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, **reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.**

Astfel, din prevederile legale citate, rezultă că în loc de o zi de arest se vor considera executate 2 zile de închisoare, dar nu cum a procedat instanța, calculând ca executate lui *****Vladimir 3 zile de închisoare în schimbul unei zile de arest. Din cele expuse, considerăm că plângerea avocatului Oleg Mîța în interesele condamnatului *****Vladimir urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În ședința instanței de recurs, reprezentantul Penitenciarului nr.15, Cricova, S.Crutco, a susținut recursul depus, a solicitat admiterea acestuia în temeiul argumentelor consemnate în recurs, cu pronunțarea unei hotărâri de casarea încheierii atacate și de respingerea plângerii condamnatului ca, fiind neîntemeiată.

Totodată, a mai menționat că, chiar și fiind considerată depusă în termen plângerea condamnatului, acesta în Penitenciar a beneficiat de condiții adecvate de detenție, iar calculul privind reducerea pedepsei aplicat situației condamnatului este efectuat greșit, ori la caz, în cumul cu prevederile sentinței de condamnare prin care termenul aflării în arest preventiv s-a inclus în termenul pedepsei executate, rezultă că s-a aplicat reducerea pedepsei cu 3 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv.

Condamnatul *****Vladimir, participând la ședința de judecată în instanța de recurs prin intermediul teleconferinței, a solicitat respingerea recursului declarat de Penitenciarului nr. 15, Cricova.

Apărătorii condamnatului V.Moscalciuc, avocații Munteanu Victor și Pleșca Valeriu în ședința de judecată în instanța de recurs au solicitat să fie respins recursul declarat de ***** , Cricova împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23 martie 2021 ca fiind nefondat, cu menținerea încheierii respective.

În susținerea cerinței expuse, avocatul Munteanu Victor a relatat că, cauza

se află la rejudecare a 3 oară, ori anterior Curtea de Apel Chișinău de 2 ori a remis cauza la rejudecare în instanța de fond, prin ce este afectat termenul general de examinare a cauzei de această categorie.

Avocatul V.Munteanu a mai menționat că, în cauza dată există hotărârea CtEDO din 01.10.2019 la cererea lui *****Vladimir împotriva Republicii Moldova (cauza 42921/10), prin care Curtea Europeană a constatat violarea art.5 paragraf 3 din Convenție, însă deoarece în cererea depusă la CtEDO nu s-au solicitat despăgubiri, Curtea Europeană nu a încasat acestea despăgubiri, însă compensația bănească poate fi încasată de instanțele judecătorești naționale, în temeiul constatărilor CtEDO.

Avocatul V.Pleșca a relatat că plângerea a fost depusă în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prevederilor legii care au introdus în Codul de procedură penală mecanismul compensator pentru condiții de detenție contrare art.3 din Convenție, din care motiv considera că argumentele instituției penitenciare în acest sens nu sunt întemeiate. La fel a mai menționat că plângerea referitor la condițiile de detenție a fost depusă în perioada de detenție prelungită, adică pe parcursul detenției condamnatului, și din acest motiv plângerea nu poate fi considerată ca tardivă.

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor invocate în recurs, audiind părțile, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, ajunge la concluzie că recursul declarat de Penitenciarul nr.15 Cricova este întemeiat și urmează a fi admis cu dispunerea casării încheierii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanța în alt complet de judecată, având în vedere următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 alin.(1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să adoptă decizia de admiterea recursului, casând hotărârea, parțial sau integral, și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

Conform art. 450 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând recursul, rezolvă și chestiunile complementare prevăzute în art.416, aplicându-le în mod corespunzător.

În conformitate cu art.450 alin.(2) Cod de procedură penală, când instanța de recurs remite cauza spre rejudecare conform art.449 pct.2) lit. c), ea se pronunță și asupra probelor ce urmează a fi administrate.

Colegiul penal atestă că, la examinarea plângerii condamnatului *****Vladimir cu privire la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului, instanța de fond a comis erori, care echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, și care nu pot fi reparate de instanța de recurs, în sensul unor interpretări și calcule greșite, având în vedere că în acest aspect urmează a fi administrate și probe suplimentare referitor la termenul și condițiile de deținere în penitenciarul vizat în plângere.

Așa dar, Colegiul penal reține că soluția instanței de fond este corectă cu privire la faptul constatării deținerii condamnatului *****Vladimir în condițiile contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de vreme ce Curtea Europeană a drepturilor Omului a menționat de nenumărate ori în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei, că art.3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice.

Acesta interzice, în termeni absoluți, tortura și tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțele și de comportamentul victimei (cauza Mozer c. Republicii Moldova și Rusiei, 23 februarie 2016, parag.117, cauza Rotaru c. Republicii Moldova, 15 februarie 2011, parag.30, cauza Ciorap c. Republicii Moldova, 19 iunie 2007, parag.62).

În conformitate cu prevederile art.473² alin.(3) Cod de procedură penală, „Condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.”

Potrivit art.473⁴ alin.(4) Cod de procedură penală, „În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473² alin. (3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ.”

În același timp, conform art. 473⁴ alin.(6) CPP, ”În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473² alin.(3), preveniții sînt despăgubiți în conformitate cu art. 385 alin. (5) și (6) sau, după caz, aceștia pot înainta o acțiune civilă.”

Conform art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, „În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.”

În contextul dat, Colegiul penal reține că soluția instanței de fond este pripită, sub aspectul neelucidării tuturor împrejurărilor de fapt și de drept, la

capitolul calculului termenului ce urmează a fi redus drept recompensă, pentru detenția condamnatului în condiții inumane și degradante în calitate de prevenit.

Or, din conținutul încheierii contestate, instanța de recurs stabilește cert că, deși instanța de fond a constatat că, condamnatul *****Vladimir s-a aflat în Penitenciarul nr. 13, Chișinău în condiții precare de detenție pe o perioadă de 791 de zile *în calitate de prevenit* și pe o perioadă de 1157 de zile *în calitate de condamnat*, însă nu a efectuat o analiză detaliată a raportului prezentat de administrația penitenciarului și să efectueze un calcul corect și concret a termenului de detenție a condamnatului care urmează a fi redus în condițiile art. 473⁴ alin.(4)-(6) Cod de procedură penală.

Astfel, soluția dată de instanța de fond prin încheierea atacată, prevede reducerea pedepsei condamnatului cu 1582 zile pentru aflare în penitenciarul nr.13 Chișinău în condiții contrare art.3 CEDO, pe parcursul a 791 de zile *în calitate de prevenit*.

În acest sens, Colegiul Penal relevă că, acordând reducerea pedepsei condamnatului cu 1157 zile de închisoare, pentru perioada de detenție în termen de 791 de zile în calitate de prevenit, prima instanța a oferit reducerea triplă a pedepsei cu închisoare, contrar prevederilor art.385 alin.(5) CPP, ori prin decizia din 27.04.2012 de condamnare a lui V.Moscalciuc, instanța de judecată deja a inclus în termenul pedepsei cu închisoare executate perioada aflării condamnatului în stare de arest preventiv pe parcursul a 791 de zile, conform art.88 CP, incluzând în acest termen 1 zi de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv și care au fost deja deduse din termenul pedepsei aplicate condamnatului.

Colegiul penal reține că, instanța de fond n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 473² - 473⁴ CPP, coroborat cu prevederile art. 385 alin.(5) CPP, astfel încât se constată erori judiciare ce se exprimă prin modul și gradul de cercetare, percepție și analiză a materialului cauzei raportat la conținutul normativ pe care se bazează plîngerea, adică există o disconcordanță între conținutul cererii, pe de o parte, și aplicarea prevederilor legale care reglementează soluționarea acestei cererii, pe de altă parte.

Astfel, instanța de fond la constatarea și calcularea termenelor a admis unele calcule ce nu pot fi considerate întemeiate și corecte, referitor la perioada în care condamnatul a avut calitate de prevenit, atât și de condamnat, ori urmau a fi luate în considerație prevederile Codului de procedură penală și anume ce ține de calcularea termenelor supuse reducerii, cu luarea în considerație și a termenului deja inclus în termenul pedepsei executate la pronunțarea sentinței/deciziei de către instanța de judecată care a examinat cauza penală în fond.

Mau mult ca atât, instanța de fond urma să țină cont de indicațiile invocate anterior de către Curtea de Apel Chișinău în decizia sa din 26.11.2020, ca instanța judecătorească ierarhic superioară, însă după cum rezultă din încheierea contestată,

instanța de fond nu a luat în calcul și nici nu și-a motivat soluția sa contrară în acest sens.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că, instanța de fond la pronunțarea încheierii contestate a omis să motiveze integral și suficient de clar respingerea obiecției și argumentului reprezentantului instituției penitenciare cu privire la tardivitatea plângerii depuse de către condamnat la 01.07.2019.

În acest sens, Colegiul penal reține că, din materialele cauzei, cât și din încheierea contestată (pct.49, 50 a încheierii) urmează că, anterior adresării la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana cu cerere referitor la condițiile de detenție contrare art.3 CEDO, și care a fost depusă la 01.07.2019 doar împotriva penitenciarului nr.13, Chișinău (f.d. 2, vol.I), condamnatul prin intermediul apărătorilor împuterniciți la 15.07.2010 a sesizat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, invocând încălcarea art.3 din Convenție privind condițiile materiale de detenție.

Materialele cauzei atestă că, cererea condamnatului V.*****cu privire la încălcarea art.3 CEDO a fost pendintă pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului până la data de 19 martie 2019, când prin Decizia din 19 martie 2019 pronunțată în cauza *Talambuță și alte 11 cereri conform anexei la decizie (printre care la pct.2 se regăsește și cererea lui V.Moscalciuc, nr.42921/10 din 15.07.2010) c. Republicii Moldova*, a fost declarată inadmisibilă (cu referire la condițiile materiale de detenție) (f.d.157-158, vol.I, f.d. 13-20, vol.II).

Colegiul penal constată că în argumentarea deciziei adoptate Curtea a notat că în Republica Moldova, începând de la 01.01.2019 au intrat în vigoare prevederile legii care au instituit un remediu național cu efect compensator pentru încălcarea dreptului la detenție în condiții contrare garanțiilor stabilite de art.3 din Convenție, și această lege prevede dreptul persoanelor care au sesizat anterior Curtea cu privire la condițiile de detenție, să beneficieze de acest remediu nou național exercitând dreptul la sesizarea instanței judecătorești naționale cu cerere respectivă în termen de 4 luni începând de la 01 ianuarie 2019 (pct. 7, 19 Deciziei din 19 martie 2019 pronunțată în cauza *Talambuță și alte 11 cereri conform anexei la decizie (printre care la pct.2 se regăsește și cererea lui V.Moscalciuc, nr.42921/10 din 15.07.2010) c. Republicii Moldova*) (f.d.157-158, vol.I, f.d. 13-20, vol.II).

Colegiul penal mai menționează că, jurisprudența similară și constantă a CtEDO în acest sens se regăsește și în ale Decizii ale Curții prin care Curtea a declarat inadmisibile cererile cu privire la condițiile de detenție contrare art.3 CEDO, și prin care a oferit la toți reclamânți termen unic de 4 luni începând de la 01.01.2019 pentru a sesiza instanțele judecătorești naționale cu cererile împotriva instituției penitenciare (cauza *Draniceru c. Moldovei*, cererea [31975/15](#), decizia 12 februarie 2019, paragraf 43, cauza *Baban (și alte 31 cereri conform anexei la*

decizie) *c. Moldovei*, cererea 3282/12, cauza *Shishanov c. Moldovei*, cererea [11353/06](#)).

Astfel, Codul de procedură penală a fost completat cu art. 473² - 473⁴ inițial prin Legea nr. nr.163. din 20 iulie 2017, însă care la art.II a fost modificată prin Legea nr.272, din 29 noiembrie 2018, și prin urmare art. 473² - 473⁴ CPP au fost introduse în Codul de procedură penală prin ultima lege intrând în vigoare de la 01 ianuarie 2019.

În același timp, prin art. VI alin.(1) din Legea nr.163 din 20.07.2017, s-a stabilit că, art.473²-473⁴ CPP vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2019 (similar ca și prin Legea nr.272 din 29.11.2018), iar alin.(3) din art.VI al Legii nr.163 din 20.07.2017 sa prevăzut că, persoanele care, în termen de 6 luni de la data când s-au eliberat din detenție sau de la data de când nu mai sînt deținute în condiții contrare art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale au depus cerere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu o pretinsă încălcare a drepturilor lor pot adresa în instanța de judecată, în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, o cerere de chemare în judecată, în modul stabilit de prezenta lege.

Astfel, prima instanța deși și-a motivat concluzie că cererea cu privire la condițiile de detenție contrare art.3 CEDO a fost depusă de către condamnatul V.*****în termen de 6 luni de la intrare în vigoare a prevederilor art. 473² - 473⁴ CPP, adică de la 01.01.2019 (pct.49 – 51 din încheierea), a omis să verifice și să se expună referitor la respectarea de către condamnat termenului de 4 luni de la 01.01.2019 apreciat prin jurisprudența constantă a Înaltei Curții Europene ca termenul de sesizarea instanței judecătorești naționale cu cerere privind condiții de detenții contrare art. 3 CEDO de către persoanele care anterior s-au adresat la Curte, iar cererile lor au fost declarate inadmisibile urmarea instituirii în Republica Moldova remediului național cu privire la constatarea și compensarea condițiilor de detenție în instituții penitenciare contrare art.3 CEDO.

Prin urmare, prima instanța care a examinat cererea condamnatului privind condițiile de detenție, nu și-a motivat încheierea asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept relevante speței, or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că partea nu a fost auzită de către instanța judecătorească.

Ținînd cont de faptul că, erorile admise de către instanța de fond, nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul Penal va admite recursul declarat de Penitenciarul nr.15, Cricova, și va casa încheierea din 23.03.2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cu dispunerea remiterii cauzei spre rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată.

La o nouă examinare instanța de fond urmează să țină strict cont de circumstanțele enunțate mai sus, cît și cele stabilite în cauză și în cele din urmă, să adopte o hotărâre întemeiată, legală și motivată.

Audiind participanții la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor recurentului, în conformitate cu art.447, art.449 alin.(1) pct.2), lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE :

Admite recursul Penitenciarului nr.15, Cricova, casează total încheierea din 23.03.2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, privindu-i pe condamnatul ****Vladimir, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Silvia Cecan

Judecătorii

Silvia Gîrbu

Sergiu Daguța

